

Το θέατρο ΠΡΟΣΑΣ

Ο ΑΡΧΙΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Του Γ. ΟΝΕ στο Θέατρο «ΑΛΙΚΗΣ»

Με την τελευταία κλίση του κοινού προς τα παλαιά έργα, είδαμε από σκηνής του θεάτρου 'Αλικής (θίασος Κ. Μουσούρη—Μαίρης 'Αρώνης) να αναβιβάζεται ο περίφημος «'Αρχισιδηρουργός» του γάλλου συγγραφέως Γεωργίου 'Ονέ, κατά άριστοτεχνικήν μετάφρασιν του κ. Δ. Γιαννουκάκη.

Δέν ξεύρω γιατί ή «σοβαρά» κριτική των έφημερίδων κατακρίνει συνεχώς την αναβίωσιν των έργων της παλαιάς ρωμαντικής σχολής. 'Η Ιστορία επαναλαμβάνεται, όπως γνωρίζουν όλοι, και άφού τό θέατρον άποτελεί Ιστορίαν—τουλάχιστον τά έργα που έχουν περάσει πλέον εις τό κλασσικόν ρεπερτόριον—θά ήτο άπορίας άξιον διατί να μής επαναλαμβάνονται και τά έργα τά όποια τό νεώτερον κοινόν μόνον εκ φήμης γνωρίζει.

Έτσι, επιδοκιμάζομεν άπόλυτα

την γνώμην του κ. Μουσούρη, ή δε άπίστευτη κοσμοσυρροή εις τό ταμείον του θεάτρου 'Αλικής, δικαιολογεί και εκ των υστέρων την άπόφασιν του κ. Μουσούρη.

'Ο «'Αρχισιδηρουργός» του 'Ονέ, είναι μετα τον «Γαμβρόν του κ. Πευαριέ», ένα από τ' αντιπροσωπευτικώτερα έργα του γαλλικού ρωμαντισμού. Μετα την πρωτοφανή επιτυχίαν που έσημαίωσεν όταν έξεδόθη ως μυθιστόρημα, ό 'Ονέ άπεφάσισεν την δραματοποίησιν του. 'Απέδειξεν ότι δέν ειχεν άδικον. 'Ο τύπος του Ντερμπλαί, του εργατικού άστού που από πραγματικών έρωτά παντρεύεται με την Κλαίρην, κόρην μαρκησίας, πάλλεται από τόσον ανθρωπίνως δικαιολογημένα συναισθήματα, δέν είναι τύπος άπίθανος και παλαιός, όπως έσχολίασε κάποια κριτική, άλλ' άπεναντίας σημερινός και αιώνια ζωντανός τύπος. 'Η Κλαί-

ρη δέν ύστερεί εις άληθοφάνειαν και ή κακία της 'Αθηναϊδος δέν είναι αίσθημα άγνωστο στην εποχή μας.

Αυτό ακριβώς κάνει μερικά θεατρικά έργα να είναι άθάνατα. 'Η άληθοφάνεια των τύπων. 'Αν ό Μολλιέρος έζησε πρό τριακοσίων έτών και ζει ακόμη και θα ζή αιωνίως, είναι διότι ό Φιλάργυρος του και ό Μισάνθρωπος του δέν διαφέρουν από τους εκάστοτε φιλαργύρους και μισανθρώπους του κόσμου. Τό αυτό συμβαίνει και εις τον «'Αρχισιδηρουργόν». Ούτε ό 'Ονέ θα πεθάνη ποτέ, ούτε τό περίφημον ρωμαντικό του έργον θα σβύση.

'Η εκτέλεσις και περισσότερο από άφογη. 'Ο κ. Μουσούρης ως Ντερμπλαί, ό κ. 'Αρώνης ως Μουλιné, ή κ. 'Αρώνη ως Κλαίρη, ή θ. Λεκού ως 'Αθηναΐς, ή κ. Παμφίλη Σαντοριναίου ως μαρκησία, και όλος ό θίασος του θεάτρου 'Αλικής, έδωσαν περισσότερο από ό,τι ειχαν με την άπόδοσιν των ρόλων. Θά ήτο άδικία να μής τό αναγνωρίση κανείς. ό Θεατρικός